

enotero ☞. G. de ~oidoj, manĝeblaj k ornarnaj herboj (*œnothéra*).

ento ☞. Abstraktaĵo konsiderata kiel reala ekzistaĵo.

entablemento ☞. Parto de konstruo, kiu apogigas sur la supro de kolonoj k ilin kunligas: ~o konsistas el arkitravo, friso k kornico.

enterito ☞. Inflamo de la maldika intesto.

entjero Δ. Nefrakcia nombro.

Entomologio. Scienco pri la insektoj.

entozooj ☞. 1 Internaj parazitaj animaloj. 2 Intestaj vermoj.

* **Entrepreni** (tr). Komenci la plenumadon de grava tasko, kiun oni prenis sur sin: ~i la tradukadon de la Biblio Z; ~i ekspedicion, vojaĝon Z; ni ne ~os konvinki tiun ĉi publikon Z; ~ema homo. ~o. 1 Ago de tiu, kiu ~as. 2 ~itaĵo: ĉiuj liaj ~oj prosperas. 3 Firmo, kiu plenumas difinitajn taskojn. ~isto. Homo, kiu profesie ~as laborojn por aliaj personoj: ~isto por masonado, domkonstruado, transportado ktp.

entropio ☞. Turniĝo de la palpebro al la okula globo. Vd EKTROPIO.

* **Entuziasmo**. Admira aŭ espera fervoro: ĉiu eltrovinto parolas kun ~o pri sia eltrovaĵo; la ~o forprenas la kritikan kapablon; blinda ~o. Vd VIBRI. ~a. Plena je ~o: ili estas ~aj al (por) esp-o. ~igi. Plenigi je ~o: tiu spektaklo ~igis lin. ~(em)ulo. Facile ~iganta homo: la ~uloj estas tre bezonataj por la homa progresado.

* **Enui** (tr). Malplezuri pro senintereso aŭ neokupiteco: mi ~is la tutan tagon, atendante vin. Kp OSCEDI. ~o. Stato de ~anto: la laboro estas plej bona kuracilo kontraŭ ~o (Kp TEDO, SPLENO, MELANKOLIO). ~a. De ~o (Kp GRIZA). ~igi (tr). Kaŭzi ~on: lia parolado ~igis ĉiujn; tiu sencela vagado baldaŭ laciĝas k ~igas ilin Z. ~(ig)a. Kaŭzanta ~on: ~iga viro, libro, teatraĵo; monotona, terure ~iga sono Z; malfacila k ~a laborado Z; scienco havas semon ~an sed frukton bonĝuan Z.

enuklei (tr) ☞. Eltranci kunradike tumoron aŭ okulon.

enukleacio ☞. Metodo de enuklea eltranĉo.

enverguro ⚓. 1 Largo de la vela parto fiksita al la vergo. 2 Largo de la velaro sur ŝipo. 3 ☞ Longo de la etenditaj flugiloj de birdo.

* **Envii** (x). 1 Deziri havi tion, kion alia posedas: ~i ion al iu Z; kion oni ne scias, tion oni ne ~as Z; la princoj povis ~i al ili B; elokventeco, kiun multaj ~us al li. 2 Senti malĝojon k malamon kontraŭ iu, kiu posedas ion, kion oni mem malhavas: ~i iun pro io Z; ~i la riĉulojn; ne ~u la malvirtulojn; pli bone estus ~igi ol kompatigi Z. ~o. Stato de ~anto: feliĉo k riĉo ~on elvokas Z; la reciproka ~o de la popoloj Z. ~ema. Inklina al ~o. ~inda. Meritanta ~on: ~inda feliĉo. Kp ĴALUZI, AVIDI.

eoceno ✱. La plej malsupra geologia etaĝo de la terciara epoko.

eoziño ☞ C²⁰H²K²Br⁴O⁵. Ruĝa substanco tre koloriga, uzata en la fotografio.

epakto ☞. Aĝo de la luno ĉiujare je la unua de januaro.

eparko Z. Distrikto regata de episkopo en la greka eklezio; diocezo.

ependimo ♥. Epitelio de la cerba k mjela kavo.

ependimito ☞. Inflamo de la ependimia kanalo.

epicikloido Δ. Kurbo naskita de cirkla punkto ruliĝanta sur la periferio de alia cirklo. Vd CIKLOIDO.

Epidemio. Infekta malsano, samtempe atakanta multajn personojn en unu loko. ~a. Havanta la karakterojn de ~o: la pesto estas ~a; (f) ~a enluziasmo, idioteco Z.

Epidermo. Ekstera preskaŭ travidebla tavolo de la haŭto.

Epifanio. Kristana festo de la Tri Reĝoj.

epiflzo ♥. Dika fino de longa ostoj. Vd APOFIZO, DIAFIZO.

epiforo ☞. Senĉesa nevola eliĝo de larmoj.

epigastro ♥. Superventra parto de la abdomeno: ~a kavo.

epigloto ♥. Laringa valvo fermanta la eniron de la spira kanalo, kiam oni ion englutas.